

Het lied van een kind
zingt de winter uit het land
het zwijgen wordt doorbroken
lawaai van wapens
wordt de mond gesnoerd
geen kille doodse stilte
maar het warme ruisen
van nieuw leven: toekomst
de goden en idolen zijn niet meer
brandhout zijn ze - nietsen en patsers
ons is enkel een Stem gegeven,
een Naam te midden van dit kinderlied:
"Ik zal er zijn voor jou". Hij, maar wij ook.

wees waakzaam

Er zullen tekenen zijn
van een wereld die ineenstort:
de almacht van de winst,
de onmacht van de liefde.
Terreur en angst zullen heersen
en het zal zijn alsof elk samenleven
onmogelijk geworden is.

Als je dat ziet gebeuren,
blijf dan recht en zie de **tekenen van hoop**:
van God die komt
in mensen die Hem doen gebeuren.

Wees wakker en waakzaam
om dat te zien:
het aanbreken van een nieuwe wereld
gegrondvest op niets dan liefde,
op 'Ik zal er zijn voor u'.

Wees waakzaam
en bid dat het kwaad
geen macht over je krijgt,
en dat je zo leeft
dat je God in de ogen kan zien.

Carlos Desoete bij Lucas 21,25-28 en 34-36

vertel het nog eens

Vertel het nog eens, zegt het kind eer het wil
gaan slapen. En na het sprookje van eens en
lang geleden, droomt het van morgen, lang en
gelukkig... Vertel het nog eens, fluisteren
geliefden, laat me nog eens horen dat je van me
houdt. En hun woorden worden levend, want hun
liefde groeit... Vertel het nog eens, hopen,
bidden, zingen wij hier. Maak ons opnieuw
vertrouwd met dat oude verhaal over mensen en
hun God. Vertel het keer op keer, tot onze
handen eraan beginnen en onze voeten steeds
meer in beweging komen... Vertel het nog eens,
en dat het te doen is, nu...

Hilde Van Putten

Wij bidden om de Messias.

De mens die onbestaanbaar lijkt
en toch niet wijkt uit onze dromen.

Wij bidden om de langverwachte,
de mens die niemand schaadt of slaat
maar opbouwt en bemoedigt,
die ons ontspant, verzoent, verzacht
tot één en al welwillendheid,
tot onvermoede vrede.

Wij bidden om de Messias,
de mens die toegang zoekt in allen;
die als een kind opnieuw beginnen wil;
die niets of niemand
bindt aan het verleden,
maar die ons voor een toekomst wint
van ver voorbij aan onze smalle dromen;
die ons de ogen opent
voor een lang vergeten koninkrijk;
die onze zinnen op een nieuwe aarde zet.
Uit: 'Kleine symfonie – Het Kompas', Gooi en Sticht

dat onze hoop wordt herboren

Voor mensen die hun vuur voelen doven,
hun ploeg laten staan,
niet meer verder kunnen gaan.
Dat hun kracht wordt herboren.

Voor mensen die niet meer durven vertellen,
niet meer kunnen genezen,
geen raad meer weten.
Dat hun levensmoed wordt herboren.

Voor mensen die geen huis
meer durven bouwen,
niet meer kunnen zingen,
geen dankgebed meer kennen.
Dat hun spirit wordt herboren.

Voor onszelf,
dat het licht in onze ogen blijft glinsteren,
onze vriendschappen ons bezielen,
onze vrede weer aanwakkert.

shine

Onze grootste angst is niet dat we onvolmaakt zijn. Onze grootste angst is dat we mateloos krachtig zijn. We vragen onszelf af: wie ben ik om briljant te zijn, prachtig, talentvol, fantastisch? Maar... wie ben jij om dat niet te zijn? Je bent een kind van God. Je onbelangrijk voordoen bewijst de wereld geen dienst. Er is niets verlichts aan jezelf klein te maken opdat andere mensen zich bij jou niet onzeker zullen voelen. We zijn allemaal bedoeld om te stralen als kinderen. We zijn geboren om de glorie van God, die in ons is, te openbaren. Die is niet alleen maar in sommigen van ons; die is in iedereen! En als wij ons licht laten stralen, geven wij onbewust andere mensen toestemming hetzelfde te doen.

Nelson Mandela

naar een fragment uit het 8ste hoofdstuk
van de brief van Paulus aan de Messiaanse gemeente van Rome:

Getekend door het verleden
en pijnlijk verlangend
naar een goede toekomst
kijkt de hele schepping
uit naar bevrijding,
de aarde niet het minst.
Want dolgedraaid in de kringloop
van altijd weer hetzelfde
sleept de schepping
zich moeizaam voort
naar niets en niemand toe,
zo lijkt het wel.
Ze lijkt op een vrouw
op hoge leeftijd,
bedrijvig nog,
maar op retour.
En toch leeft in haar de hoop
als een kind in haar schoot,
een nageboorte
die eerstgeborene zal heten.
En daarom zucht de aarde
en krimpt ineen als een vrouw
die loopt op alle dagen,
want het eigenlijke leven,
zo voelt ze feilloos aan,
is nog steeds in staat van geboorte.
En wat de aarde
op het lijf staat geschreven,
leeft ook in ons die haar bewonen.
Want ook wij vergaan soms
van pijnlijk verlangen naar het goede leven,
dat nog komen moet,
zo iemand als een 'toekomstmens'.
Die mens,
het geesteskind van de ENE,
die wij onze God noemen,
roept in ons vol ongeduld
en wil in meer dan één geboren worden.
Het is de Messias die smeekt en hoopt in ons,
totdat hij van elk aangezicht staat af te lezen
en heel de aarde brengt
in staat van hergeboorte.
bewerking van Jan Van Opbergen

Kerstmis

Een feest
dat licht brengt
en hoop
in donkere dagen.

Omwille van
de geboorte
van een man
die de wereld veranderde.

Alle verhoudingen
en relaties
zette Hij op zijn kop.

Slechts één norm
hanteerde Hij:
de Liefde
in Gods naam.

Kleine en arme mensen
droeg Hij in zijn hart.
Hij zag ze
liefst van al.

Die fundamentele keuze,
die radicaliteit
kostte Hem zijn leven,
ze bracht Hem tot op het kruis.

Al eeuwenlang
trekt Hij mensen aan.
Ze proberen
zijn spoor te volgen.
Ze trekken zich
het lot aan
van mensen
in de marge.

Zo betekent ook de solidariteit
met onze medeburgers
wel degelijk
een wereld van verschil.

Mia Verbanck

als christenen elkaar ontmoeten

Als christenen elkaar ontmoeten,
is het om elkaar te groeten
en te laten voelen:
Jij, je mag er zijn zoals je bent.
Je bent belangrijk,
want door God bemind.

Als christenen elkaar ontmoeten,
is het om elkanders ogen te openen voor het goede dat gebeurt,
en te leren zien dat daar God heel nabij komt.

Als christenen elkaar ontmoeten,
is het om de vreugde te delen,
om de vruchten van de Geest
die groeien in de schoot van onze gemeenschap:
de gratuite inzet van zovelen,
de verbondenheid van mensen
die er zijn voor anderen,
het herderen en zorgen voor de minsten,
mensen die elkander dragen en verdragen
en elkaar de ervaring doorgeven
dat zij onvoorwaardelijk bemind zijn.

Als christenen elkaar ontmoeten,
is het om te danken
om de grote dingen die God aan ons heeft gedaan.
Maria gaat ons hierin voor.
Carlos Desoete

